

свою чергу призведе до удосконалення норм та законів, які в тій чи в іншій мірі стосуються прав людини. Сьогодні ми студенти та навчаємось в юридичному виші й наш майбутній обов'язок з повагою ставитися до прав людини. Ми будемо створювати та реалізовувати юридичні норми та підіймати на належний рівень існуючі права і свободи людини в нашій державі Україні.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У БОРОТБІ ІЗ МІЖНАРОДНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

Конопальський Владислав,

студент 3 курсу, групи 19-Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Шустрова К.В., к. ю. н., доцент,

доцент кафедри кримінально-правових дисциплін

Міжнародні злочини – суспільно небезпечні умисні посягання на життєво важливі інтереси міжнародного співтовариства, основи існування держав і народів – міжнародний мир і міжнародну безпеку.

Такі посягання є порушенням державою міжнародно-правових норм, що мають основоположне значення для забезпечення міжнародного миру і безпеки, захисту людської гідності та довкілля. Об'єкти злочинів – загальний мир і міжнародна безпека, основи співіснування народів і держав.

Міжнародна злочинність в сучасних умовах розвитку міжнародних відносин є однією з найсерйозніших проблем, що створює загрозу міжнародному миру і безпеці. Жодна, навіть наймогутніша держава не в змозі ефективно протистояти різним проявам міжнародної злочинності. Тому питання співпраці в боротьбі зі злочинністю, насамперед з міжнародною, є першочерговим завданням для всієї світової спільноти.

Важливу роль в об'єднанні і координації зусиль країн в боротьбі з міжнародною злочинністю на національному і міжнародному рівнях покликані відігравати як міжнародні міжурядові, так і міжнародні неурядові організації.

Проблемні питання і особливості здійснення співробітництва у рамках міжнародних неурядових організацій висвітлюється у загальних працях з міжнародного права, у навчальних підручниках та посібниках. Серед науковців, що досліджують окремі аспекти діяльності міжнародних неурядових організацій слід віднести А. Х. Абашидзе, К. Кузнєцова, А. І. Каминін, К. Кольяр, Т. Д. Матвєєва, І. І. Коваленко, Б. В. Ганюшкін та інші.

На сьогоднішній час, основними сучасними напрямками співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю є:

- сумісне визначення кола загально небезпечних діянь, що потребують спільних зусиль щодо їх припинення;
- взаємний обмін інформацією про вчинені злочини та злочинців;
- надання допомоги в розшуку злочинців які перебувають на території держави та видача їх зацікавленим суб'єктам міжнародного права;
- спільне вивчення питань злочинності і методів боротьби з нею; виконання окремих доручень із кримінально-процесуальних питань;
- укладання міжнародних договорів про боротьбу з окремими видами міжнародних злочинних діянь;
- участь держав у міжнародних організаціях, що спеціалізуються в боротьбі зі злочинністю.

Формами міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю виступають:

- 1) координація дій по боротьбі зі злочинністю (обмін інформацією);
- 2) підписання договорів про боротьбу з міжнародними злочинами і злочинами міжнародного характеру;
- 3) правова допомога по кримінальних справах;
- 4) проведення оперативно-розшукових заходів;
- 5) проведення слідчих дій;
- 6) профілактика злочинів;
- 7) спільні заходи щодо припинення злочинних дій і притягнення винних до відповідальності.

Співробітництво між державами у сфері боротьби зі злочинністю має ґрунтуватися на добровільній основі, без будь-якого примусу силою, чи погрози силою.

Проблеми, що виникають при співробітництві в сфері кримінальною юстиції, не можуть використовуватися для безпідставного прямого або непрямого застосування сили чи погрози силою. Статут ООН передбачає лише два виняткові випадки, коли збройна сила може бути застосована: з метою самооборони (ст. 51) і за рішенням Ради Безпеки ООН у випадку загрози мирові, порушення миру або акту агресії (статті 39 і 42).

На універсальному рівні міжнародне співробітництво України в сфері протидії злочинності здійснюється завдяки її участі у всесвітніх міжнародних організаціях. Надважливою є наявність авторитетного координатора в об'єднанні окремих держав навколо спільних наднаціональних кримінально-правових проблем.

У планетарних масштабах цю роботу виконує сьогодні ООН, членом якої Україна є з часу заснування цієї організації. Уособлюючи міжнародну спільноту у відносинах, предметом яких є злочинність і засоби соціального

контролю над нею, визначення окремих злочинів та їх типових правових наслідків, у рішеннях ООН створює для національних галузей законодавства, які регламентують протидію злочинності, орієнтири або й стандарти для уніфікації й удосконалення. Ці питання розглядаються в багатьох документах Генеральної Асамблеї, Секретаріату, Економічної та Соціальної Ради, інших органів і спеціальних установ ООН. У формуванні міжнародно-правової бази боротьби зі злочинністю помітною є роль Конгресів ООН з питань запобігання злочинності й поводження із правопорушниками.

На сьогоднішній день Україна активно співпрацює з різними країнами на підставі міжнародних договорів та на засадах взаємності. Крім того, правоохоронна діяльність нашої країни пов'язана з діяльністю міжнародних інституцій, таких як Інтерпол, Європол (Європейський поліцейський офіс) та Євроюст (Європейська організація з питань юстиції). Чинні Угоди про співробітництво між Україною та Європолом і Євроюстом створюють правову базу для використання Україною можливостей цих організацій, а саме: компетентні органи України і ЄС зможуть ефективно співпрацювати у розслідуванні тяжких злочинів транснаціонального характеру, обговоренні питань що стосуються співробітництва в цілому, боротьби з організованими злочинними угрупованнями в сферах кіберзлочинності, тероризму, торгівлі людьми тощо.

RIGHTS AND FREEDOMS OF SEXUAL MINORITIES IN UKRAINE

Lekhan Illia,

2nd year student

of Kryvyi Rih Law College

National University

«Odesa Law Academy» (20-1KD)

Supervisor:

Maryna Bohatyrova

In the conditions of formation of civil society in our state, the issue of realization of rights and freedoms of various groups, in particular, sexual minorities, is important.

D. V. Aksonova, L. K. Bairachna, K. V. Borychenko, A. A. Herts, G. S. Zhuravlova, T. O. Martseniuk, Y. Y. Lagan, A. L. Sviashchuk and many others have also studied this problem.

Separate manifestations of the fight against discrimination on the basis of gender identity and sexual orientation in foreign countries were studied by S. M. Breus, N. V. Nazaruk, E. K. Tovpeko and others.